

ТѢКА Е, РЕЧЕ ТЕОКТИСТЪ, ИЗ ТОЙ ПРѢДЪЗ СЖЕ-
КОТЪ СЪ НИКОГО НЕПРИКАЗВА И НЕ ОБЫЧА МЪЛ-
ВЪ-ТЪ. АСПЕВАТЪ, КАТО ДОЛБИ НА ТЕОКТИ-
СТА РЖКЪ-ТЪ, ПОСОЧИ МЪ КОЛНАВЫА, И ЗАПО-
ВѢДА НА СЫНА СИ ДА МЪ ПРИКАЖЕ САМЪ ЗА
СЕБѢ СИ; А МОМЧЕ-ТО ЗАХВАНА ДА МЪ КАЗВА
ОТЪ КРАЙ КОЕ КАКЪ Е СТАНАЛО И КАКЪ ГО Е
СПОЛЕТИЛА ТАА БОЛѢСТЬ; КАКЪ СА Е ИСПЫТАЛЪ
НА ВСИЧКЫ-ТѢ ЦѢЛИТЕЛНЫ ИСКУССТВА И ВЪЛ-
ШЕВНИЧЕСКЫ БАДНІА, И КАКЪ НЕ НАМѢРИЛЪ НИ-
КАКЪВЪ ПОЛУЖЪ, ИЛИ ОЛЕКЧЕНІЕ, ИЗ ПОВЕЧЕ БО-
ЛѢЗНЬ; НАЙ-СѢТИѢ, КАКЪ ЕДНА НОЩЬ, ДОКЪТЪ
СИ Е МИСЛИЛЪ Й ПРѢМАТАЛЪ НА УМА ЗА ВСИ-
ЧКЫ-ТѢ ВЪЛЕНСКИ И ПЕРСІЙСКИ ЗАБАЖЖДЕНІА,
ПОМОЛИЛЪ СЯ СЪ СЪЛЪЗЫ НА БОГА, КОЙ-ТО Е НА-
ПРАВИЛЪ НЕКЕ-ТО И ЗЕМІЖ-ТЪ, ЗАСПАЛЪ И СТО-
РИЛО МЪ СЯ, ЧЕ ВИДАЛЪ ЕДНОГО ИНОКА, (КАЛДГЕ-
РИНА), КОЙ-ТО ИМАЛЪ БРАДЪ ДЪЛГЪ, МАЛКО
ПОКЪЛЛАЛЪ И МЪ Е КАЗАЛЪ, ЧЕ ТОЙ СА ЗОВЕ
ВЪТИМІЙ, И ЖИВѢ ВЪ ПЪСТИНІЖ-ТЪ КАМЪ-
ТО ВЪСТОЧНА СТРАНЪ, ДЕСАТЬ ПОПРИЩА НА-
ДАЛЕЧЕ ОТЪ ВЪРСАЛИМЪ; КАКЪ МЪ Е ЗАРЪЧАЛЪ
ДА ОТИДЕ ТАМЪ И БОГЪ ЩЕ МЪ ДАДЕ ЧРѢЗЪ
НЕГО ЗДРАВІЕ. НАКОНЕЦЪ ГО ПОМОЛИЛЪ ДА МЪ
ПОКАЖЕ ТОЙЗИ ОТЪ БОГА ВРАЧЪ. ТОГАВА БЛА-